

INTERNATIONALE FEDERATIE VOOR DE MENSENRECHTEN DIENT KLACHT IN TEGEN BELGIE

Opvangtekort naar Straatsburg

In Vlaanderen staan vandaag 4.700 gehandicapte mensen die dringend opvang zoeken, op een wachtlijst. Hun belangenverenigingen trekken naar het Europees Comité voor Sociale Rechten.

- Vooral zwaar gehandicapte personen op wachtlijsten
- Bij veroordeling volgen nieuwe rechtszaken
- Overheid blijft investeren in nieuwe opvangplaatsen

VAN ONZE REDACTRICE

MAXIE ECKERT

BRUSSEL | 'In juni stapte in Limburg een veertiger uit het leven. Zijn 21-jarig kind zou een paar dagen later van het internaat terug naar huis komen. De jongeman, die ernstig verstandelijk gehandicapt is, zou voortaan thuis moeten wonen. Zijn ouders vonden geen opvang', zegt Marc Van Gestel, de voorzitter van de vereniging Opvang Tekort. 'De man hield van zijn zoon, maar hij zag er tegenop om helemaal zelf op te draaien voor de zorg. Onderschat ook niet het sociale isolement dat erbij komt kijken: je moet continu thuis blijven. Er gebeuren vaker drama's in gezinnen met gehandicapte kinderen.'

'Mensen met een zware handicap zijn zagezegd een te grote last voor veel instellingen'

De Internationale Federatie voor de Mensenrechten heeft daarom gisteren bij het Europees Comité voor Sociale Rechten in Straatsburg een klacht ingediend tegen de Belgische staat. 'België schendt de rechten van mensen met een handicap. Veel gehandicapte volwassen krijgen niet de kans om een onafhankelijk leven te leiden', zegt Alexis Deswaef, voorzitter van de *La Ligue des droits de l'Homme*, de Franstalige tegenhanger van de Mensenrechtenliga.

In Vlaanderen staan op dit moment 4.700 mensen op een wachtlijst die dringend dagopvang of een tehuis zoeken. Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap meldt dat de wachtlijsten ook steeds langer worden. Voor Brussel en Wallonië zijn er geen precieze cijfers; er worden geen wachtlijsten bijgehouden. De belangenorganisaties schatten dat er in Brussel 1.800 opvangplaatsen ontbreken en in Wallonië zo'n 8.000.

Volgens Van Gestel van Opvang Tekort zitten vooral de ouders van zwaar gehandicapte kinderen met hun handen in het haar. 'Mensen met een lichte handicap vinden gemakkelijker een plaats

Angela Mazzinghi en zoon Michelangelo (40). 'Dag en nacht sta ik voor mijn zoon klaar. Ik weet niet hoe lang ik het nog red. Michelangelo weegt tachtig kilo en ik word steeds ouder. Hem optillen valt me steeds moeilijker. Maar er is geen tehuis in Brussel dat binnenkort een fysiek en verstandelijk gehandicapte man kan opvangen.' © Bart Dewaele

in een voorziening dan personen met een zware fysieke of verstandelijke beperking. Ze zijn zagezegd een te grote last voor veel

instellingen. Hun ouders moeten ze dan maar zelf opvangen.' 'Zolang je kind op school zit, hoeven de ouders zich geen zorgen te

maken. Maar daarna komen ze in de problemen. Eén ouder moet stoppen met werken, zodat er continu iemand thuis is. En als

de ouders zelf wat ouder worden, kunnen ze op een gegeven moment de zorg lichamelijk niet meer aan.'

Bewijslast

De zestien belangenverenigingen voor mensen met een handicap die de gerechtelijke klacht steunen, hopen dat de Belgische staat nog in 2012 veroordeeld wordt. Op basis van het vonnis kunnen de organisaties dan zelf rechtszaken aanspannen. 'Ouders van personen met een handicap moeten hun rechten opeisen. De veroordeling zou bewijslast leveren: België schiet tekort', aldus Van Gestel.

Philippe Courard (PS), staatssecretaris voor Personen met een Handicap, en Vlaams minister van Welzijn Jo Vandeurzen (CD&V), waren gisteren niet bereikbaar voor commentaar op de ingediende klacht. Leo De Bock, woordvoerder van Vandeurzen, wijst er wel op dat de Vlaamse overheid steeds meer investeert in de opvang van mensen met een handicap. 'We halen het onderste uit de kan om meer opvang te bieden. Zo vinden ook steeds meer gezinnen met een gehandicapt kind hulp. De wachtlijsten doen misschien iets anders vermoeden. Maar nu registreren we veel beter.'

Flavio Tolfo en zoon Guliano (26). 'Guliano woont bij ons thuis. Maar vanaf een bepaalde leeftijd moet een kind toch zijn eigen leven kunnen leiden? Guliano is autistisch, hij legt geen contact met andere mensen. Daardoor heeft hij veel ondersteuning nodig. Zoals het er nu uitziet, kan hij nergens terecht.' © Bart Dewaele